

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ivsti Lipsi[i] Sapientiae Et Litterarvm Antistitis Fama
Postvma**

Lipsius, Justus

Antverpiae, 1629

Politiorum amator ille verborum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70662](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70662)

te non L I P S I O, sed fidei publicæ, mille centum & suprâ annis, omniumque Regum felicissimæ successioni, conuitium dicere clarissimis argumentis euincam. Nunc transeo, nec lucem in meridie accendere pergo. Toga te tantum L I P S I A N A postremum obiurget; quæ postmodum, proprio nullo usu, aræ aut sacris apta, non magno nimis ære, Cl^{mo} Antecessori *Gerardo Corfelio* Ic^o Græcâ & Latinâ litteraturâ instructifimo viro cessit. emit in amicissimi memoriam; nec sine eâ accipit, vel ponit. Pecunia adscripta rationibus aræ D I V A E V I R G I N I S L O V A N I E N S I S.

N V N C anonymus alter incipit. Sed prius qualis aut quis sit, an ater, an albus, sedulo inquiram? nihil opus: nam priorem fanè illum colorem ab inuidiâ, hoc est naturâ, ducit; à moribus, hoc est scripto, ostendit. nemo candidus, & sic probus, tam irreligiosus alumnij, fato compositum L I P S I V M lacefferet. Tamen præmoneo ex oraculo prudentissimi Historici; *Pessimum inimicorum genus, laudantes esse.*

Politiorum amator ille verborum.]

Cautè, hem caue, dormitator iste adludiat. Fama, de Sirenibus sic fabulam instruxit: dulcè illas canere, in soporem nauitas vectorésque dare, mox mergere & vorare: idem iste, sed frustra tentat. nam fallere dum cupit, semel verû dixit. Quod nec ipsi tribuas velim, cui numquam nisi de mendacio rectè credideris; sed veritati tam certæ, vt nec doctis eam dolis zonarius subuertere possit. Benè hodie, & è tripode vir magnus scripsit, sensitque: à nemine nominari L I P S I V M, quin prius laudetur. ergo L I P S I O conuitium dicere nullus nisi illaudatus potest. Politiorum, audi Liuor, æuum nostrum, nec maiorum habuit: Latinitas, Perspicuitas, Ordo in scriptis; sed, meliori adhuc elogio, Tranquillitas, Modestia, Humanitas in moribus: vltimo denique optimoque præconio, Prudentia, Sapientiâ, Virtus in animo. hisce gradibus, *superata tellus astra donat.*

Tali, tantoque, sic scurriliter tamen iste adlatrare tandem definit:

In morte fecit LIPSIUS solæcismum.]

Io triumphum! non ita ad liram asinus, quàm ad hunc solæcismum barbarus noster exultat. Enimvero talem hunc adfirmabo esse? imò huiuscemodi, quotquot sunt Scythis & Massagetis omnibus inhumaniores. Vltimæ feritatis legem apud quasdam gentes seruari Satyricus scripsit, scilicet ut à propinquis suis consumerentur defuncti. Hi verò alienum etiam, extraneumque rodere sustinent mortuum. Illos lex & affinitas excusare poterat; hos ingenita acerbitas, & naturale odium, in deterrimum impellunt facinus. Adde ignaviæ ingenium, quod iacentibus insultare solet, & ideò se cruore maculare, ut pugnasse videretur. Tamen quàm in irritum horum omnium tela, sicæ, dentes cadant, vel ipsi nunc iudicent, quibus non veritas, sed pudor, mentiendi libertatem subduxit. XV. Kal. April. è tussi, grauissimisque substilli cerebri defluxionibus, LIPSIUS ægrè esse cœpit. Mensis anni Martius, qui cæli in se vertentis cardine commotior, morborum periculis, aut mortalitatis damnis famosus esse solet. Noster licet iam ab annis vernaculâ & quasi domesticâ valetudine tentaretur; tamen ista fallere non potuit suspicacem, & in ipsam iam mortem propendentem diu antea ex sapientiâ animum. Quin illud elegantissimi scriptoris celebratum sepius haut deerat: *Non magno apparatu, aut exquisitâ molitione opus esse, ut corporis atque animi infirmo vinculo coherens societas dirimatur.* imò, Varronis scito, *Homo bulla est;* eò magis senex, & æger, & cui mors diu votum, pœna numquam, aut terror fuit. Itaque tunc malum indies ingrauescere, color, calor, vires & vita labascere: denique lecto LIPSIUM affigere, hoc est leto assignare. Quod fanè (omnes qui interfuere nouissimis narrant) totius antea vitæ tranquillitate & prospexit pariter, & excepit. Iam olim cum Augusto *Ὀβασίαν* sibi & suis exoptare consueuerat, liberum etiam in illâ necessitate, & intrepidum animum, vtrumque votis accidit. nam vnis tantum quatuor diebus summum hoc egit, MORI: cum adiumenta sic vitæ prius omnia, ut olim blandimenta spreuisset. Animi firmitudinem Sapientiæ decreta, sed magis Christiani roboris constan-

tia

tia perficiebat. nam de illis, cunctisque humanæ scientiæ artibus, quid tunc censuerit, hinc æstimemus, quòd toto mortis tempore, nec scriptorum à se, nec studiorum vllum omnino verbum fecerit. Inòdò cùm solaminis à Stoicis magnam illi materiam superesse quispiam diceret, *Illæ sunt vana*, respondit, digitoque in CHRISTI crucifixi propè adstantem imaginem intento; **HÆC EST VERA PATIENTIA.** mox magno spiritu subiiciens; *Domine IESV da mihi patientiam Christianam.* Morbi statim inualefcētis principio, prima illi cura fuit, sacris Pœnitentiæ, Eucharistiæ, Extremæ vnctionis, purgari, muni-ri, foueri mysterijs. Denique vno in pietatis actu, piorum precibus incessabiliter expetitis, ipse etiam (ægrè licet) ad pias supplicationes, iam fugientes vitæ vires reuocare. Sic etiam **DEI-MATREM** inuocare, cùm religiosè quispiam dixisset: *Ecce, nunc illa patrona clientem exspectat suum, & obuijs expansisq̄ue occurfabit vlnis.* Tunc renidere noster, & in altum oculis manibusq̄; moribundis sublatis, sic piè precari: *O Mater DEI, ad sis famulo tuo, cum totâ aternitate decertanti, & non me deserat in hac horâ, à quâ pendet aterna salus anima mea.* Semel quoque iterumque auditus est sibi gratulari, *se illo anni tempore migrare è vitâ, quo CHRISTI sanguis maximè in Ecclesiâ ferueret.* Cùmque sacri ordinis vir amicus referret, sacrificium Missæ illâ die interpositâ Passionis Dominicæ recitatione oblatum fuisse; summæ pietatis hac voce calidè respondit: *Faxit Deus, Pater mi, vt sanguis ille pretiosus in me abundè deriuetur, qui in illâ passione effusus est.* Sed quò ab eo? Tène I V S T E, tuumque innocentis animæ supremum spiritum hisce Diui Stephani verbis, **DOMINE IESV ACCIPE SPIRITVM MEVM,** inuolutum, vltrâ comitari conabor? O feliciter excessisti! Te cælum (piè vouemus) recepit:

Hoc solum longæ pretium virtutis habebis.

Sed noster hic dolor, nostrum vulnus. nos cum laruis luctantes, sola constantiæ tuæ memoria, contemplatio probitatis, & qui vni tibi propemodū contigit, ex Sapientiâ modus, recreare possunt. Non vltrâ, scimus, hæc mortalia te tangunt, aut angunt: verùm noster per obiacentes hæc odij & maliuolentiæ angustias non aliter amor eluctatur, quàm suspena aquarum moles

moles per obstantia ebullit. Vel vt deinceps te negligas, nostram nos causam aduersus impijssimæ calumniæ & vltimæ infaniæ hunc furorem deserere possimus? Simulabat, inquiunt sycophantæ. O inuidiæ ingenium, non flâgris, sed flammis expurgandum! Ideóne scilicet, quia orientis & progredientis fidei institutis institit, quia antiquis Ecclesiæ moribus piè vsus, quia inter diuina deficientem animam Deo reddidit, Cælo religionem, Sæculo fidem mentitus est L I P S I V S? Quanto vel gentilitas æquiùs censuit, dum *nihil à morientibus fingi, nihil vitâ laborante simplicius esse*, dixit. Nulla vniquam tam dura seruitus, quæ vltimi huius articuli libertatem subiugauit: vnâ hac teste innocentia constat & gloriatur. tunc conuitium tyranno dicere imbecillis vel ætas, vel sexus non veretur. Contra insatiabilis sæuitia inclamat, *Ita feri vt sentiant se mori*. Tamen omnem adhuc crudelitatis industriam, hæc Calumnia facilè post se relinquit. Illa ignibus vrit, ad bestias impellit, in metalla damnat, in insulas relegat; sed mox hæc mortalium mala, vna dissoluit mors, in luctu miserisq̃que requies omnium ærumnarum. Ista quâ ratione etiam post vitam læderet excogitauerat, & mendacijs (quibus nisi responderetur, facilè creditur) rem perficere conabatur. Ecce intercessit innocentia viri, veritas fidei. Denique contra totas maledicentiæ linguas, L I P S I V M, vna semper Ecclesia asseret Catholica. * *Illam nempe, illa, quæ non modò tot Regum ac Principum, sed quod longè præclarior est, omnium Sanctorum communis Mater; & in cuius gremio mori felicius est, quàm ab initio nasci. cum non nasci satius sit, quàm in hac non mori.*

* E Testamento Ioannis Salmosel, Poloniæ Cancellarij, max. & incomparabilis Herois, aurea gnome; ita Lipsio amata, vt si superfluis, etiam scripto elogio celebrasset.

CALVM-